

# Franckesche Stiftungen zu Halle

## Pauli Manutii Epistolarum Libri XII

Manuzio, Paolo

Lipsiæ, Apud Johann. Herebord. Klosium, Anno 1707.

VD18 11417161

Epist. IV. E libro I. Epistolarum Sacraei p. 25. ed. Colon. A. 1583. Paulus  
Sacraeus Paulo Manutio Eloquentissimo Viro, Venetias.

---

### Nutzungsbedingungen

Die Digitalisate des Francke-Portals sind urheberrechtlich geschützt. Sie dürfen für wissenschaftliche und private Zwecke heruntergeladen und ausgedruckt werden. Vorhandene Herkunftsbezeichnungen dürfen dabei nicht entfernt werden.

Eine kommerzielle oder institutionelle Nutzung oder Veröffentlichung dieser Inhalte ist ohne vorheriges schriftliches Einverständnis des Studienzentrums August Hermann Francke der Franckeschen Stiftungen nicht gestattet, das ggf. auf weitere Institutionen als Rechteinhaber verweist. Für die Veröffentlichung der Digitalisate können gemäß der Gebührenordnung der Franckeschen Stiftungen Entgelte erhoben werden.

Zur Erteilung einer Veröffentlichungsgenehmigung wenden Sie sich bitte an die Leiterin des Studienzentrums, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

### Terms of use

All digital documents of the Francke-Portal are protected by copyright. They may be downloaded and printed only for non-commercial educational, research and private purposes. Attached provenance marks may not be removed.

Commercial or institutional use or publication of these digital documents in printed or digital form is not allowed without obtaining prior written permission by the Study Center August Hermann Francke of the Francke Foundations which can refer to other institutions as right holders. If digital documents are published, the Study Center is entitled to charge a fee in accordance with the scale of charges of the Francke Foundations.

For reproduction requests and permissions, please contact the head of the Study Center, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

urn:nbn:de:ghv:ha33-1-198567

universæ virtutis. Quò me magis à te impetraturum confido, ut si, quod vereor, his literis multum de judicio tuo detractum est, de amore, quo elatus tamen mihi præconium tribuisti, nihil imminuas. Nam etsi judicium maximi, tamen quia id amoris est, quò, si ejus existimationis cupidus sim, aliorum de me sustineri possit opinio, pluris facio perpetuitatem propensi in me animi tui: cui si minùs ceteris rebus, voluntate certè respondebo. A Pantagatho & Sirleto, utroq; prædicatore laudum tuarum, tibi salutem plurimam refero. Vale. Pridie Cal. Jul. M. D. LX.

## Epist. IV.

*E libro I. Epistolarum Sacratì p. 25. ed. Coloni.*

*A. 1583.*

PAULUS SACRATUS PAULO  
MANUTIO ELOQVENTISSIMO VI-  
RO, VENETIAS.

*Prima hæc est Epistolarum Sacratì ad Manutium; quâ ipse cum eo auspicatur amicitiam, honestis utriusque de altero judiciis, Josephi, Fasinardi & Jo. Bapt. Saracii de Manutio sermonibus fundatam.*

Quantam ex Josephi Fasinardi nostri adventu, præstantissime Paule, voluptatem ceperim, præsertim quòd is nuncium mihi jucundissimum optatissimuraq; attulit, optimâ nuncte atqve integrâ valetudine esse, tute ipse existimare potes, quæ jam optimè sensus meos nosse, ac meum in

Ddd 4

te fin-

te singulare studium summamq; observantiam perspexisse non dubito. Quæ autem fuerit nostra inter nos collocutio, tametsi tu quoque divino illo ingenio tuo longè providere potuisti, tamen videntur etiam aliquæ meæ partes. Quod si novo tecum, ac mihi jam diu inusitato sermonis genere agere videbor, unum hoc cogita, Josephum, cui multum tribuo, scribendi alacritatem mihi addidisse. Ac, Paulè doctissime, laudes tuas non attingam. Quæ enim vis orationis in me est, qvi parum ingenio possum, ut ad dicendum de virtute tuâ aggredi audeam? Nam cum tanta sit nominis tui celebritas, ac tam illustris & conspicua tuæ singularis doctrinæ atq; eloquentiæ laus, totiusq; orbis terræ iudicio iam comprobata, atq; eo maxime, quòd Romanam eloquentiam tanquam ab exilio revocaveris, ac pristino nitori suo tu unus restitueris, nonne ineptus meritò iudicer, si hæc literis persequi velim, ac præclarissimæ luci tenebras offundere? Quare ne in eos me laqueos induam, à quibus vix tu unus eloquentiæ pater expedire te posses, mittam de te dicere. Quæ verò meâ interesse puto, ea commemorabo; neque enim causam, cur tanto Josephum exceperim gaudio, prætermittere fas est. Nam cum unà essemus, atq; Jo. Baptistæ Saracii eximii viri, tuiq; studiosissimi ad curiam expectaremus adventum, ut mandata tua diligenter curaremus, multa ille primum de negotiis tuis, & quo etiam pacto vitam factis traducas egregiis, eleganter narravit, quæ me valdè oblectarunt. Deinde in eum sermonem incidit, ut diceret, te honorificam de me sapè mentio-

mentio-

mentionem facere. Quæ ejus oratio tantâ (ut ingenuè fatear) me lætitiâ affecit, ut nimio gaudio mei penè oblitus essem. Ac quidem, cùm in me nihil esse penitus agnoscam, quod voluntates alienas erga me allicere possit; me tamen in ore tanti viri, quæ præ ceteris valde suspicio, cuiq; neminem antepono, quòd non mediocrem animi sinceritatem cum doctrinâ & eloquentiâ admirabili junxerit, versari, tantopere cùm affirmet ipse Josephus, nonne est, cur mihi vehementer gaudeam? Sed tamen, quòd mei memoriam teneas, Paule humanissime, totum hoc tuum esse ac tuæ incredibili humanitati ascribendum nemo dubitat. Quòd verò te admodum admirer, tua excellens virtus me jamdudum provocat. Deniq; quòd me tibi perpetuò devinctum fore pollicear, tua in me innumerabilia maximaq; officia vehementer postulant. Quare perge, quæso, tua me benevolentia complecti, patereq; me in eorum numero esse apud te, quæ tuæ singulari virtuti plurimùm favent maximeq; addicti sunt. Me enim tibi deditissimum, atque ad omnia, quæ ad tuam dignitatem & commodum pertinere arbitrabor, alioqui paratissimum, reddes etiam alacriorem. Interim non intermittam Deum optimum maximum precari, ut te nobis pro divinâ suâ benignitate incolumem diu fervare velit, quò clarissima ingenii tui monumenta non solum amicis, sed omnibus etiam exteris nationibus degustare liceat. Vale ætatis nostræ decus, atq; Aldo verè imagini tuæ, nec non eruditissimo Morando nostro multam meo nomine salu-

tem